

עין משפט
גזר מצוה

עיה:

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

מסורה הש"ס

- (א) (כס"ה): מנגנן,
- (ב) טהרה טיב מים,
- (ג) בשאלמות מ' קום חיות,
- (ד) (ס' פה'ה'ג' (ד) נכתב מ'ג'.
- (ה) (ע"ל ל' ו'ז'י' (א) (לע"ל
- (ו) (ע"ש (א) (ל'ק'ן ע"ו.)
- (ז) (ע"פ (ז' ט"ל ט"ז.)
- (ח) (שנ'ט' ה.ו.)

תורה אור השלם

1. כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך בני נדה יחזקתו וכל אשר לא יבא באש תעבירו במקו:

הנהגות הב"ח

(א) נבי יטהר בכל דבר;
(ב) ר"ש ז"ה נלקוחין ד"ה ונתעשה ז"ל קום מ"ל מ"ל מ"ל מ"ל;
(ג) (ת"ס ד"ה דמכא' וז"י שנת) תחמם דוקא שיהו בקאין נבליקין;

לעני רש"י

לישק"א כ"ד נכח;
ביד"ל"א אסבלה;
מ"ל"א אבן שחוח;
לי"ד נליד"ו ל"ש;
פלוט"ו (פלוט"ו);
לצפות בטומת;

מוסף רש"י

מ"ם שנה טובלת בהו. ש"פ להט"ין מן חיסור הט"ין ט"ילה לכלי מתכת, ומי נדה הסט"ין כל דבר מ"ם ה"ל"ש לטעם הם נדה (במח"ב ל' כ"ג.) יש לה"ן תקנה. להמ"ן ולחז"ר ולעשות כלים נוחים דבר"ם שנתשמש בהו ע"י צו"ן. ולא נלפו חיסור (במח"ב ל' כ"ג.)

דבינתא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

הוא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

והלבנתא ככוסו. היינו כלים שמוחפין בזכר מנפנים אכל אם מוחפין מנבחן וכן כל ען המוחפין סביב נחל מנחן אפילו למ"ד (ו)כל הולך אחר המעמיד אין לר"יין טבילה כיון דאין משתמשין בהו דך המתכת דכלי סעודה האמורים כפרשה היינו שמשמשין בהו: **אבל** שאר"ץ "א. אומר רבינו שמואל ישראל ששאל כלי מישראל חזרו שקנה מעובד כוכבים לר"ך טבילה כיון שאל ליד חיוב טבילה נד ישראל ראשון: **אי** משום דקסבר משכנתא בזבני. וזיין ללא איפשיטא מטיבילין למשכתא נלא ברה וחס י' לו כלי שקנה מן העובד כוכבים המחזיר טבילה יטביל זה עמו וינכך על שניהם והטתן כלי לאומן עובד כוכבים לתקן ואפילו לנאל דאמר אומן קונה בשנה כלי אין לר"ך טבילה כיון דאין שמו עליו ללא הי כמעשה שהיה שהיו הכלים של מדין והמוכר כלי לעובד כוכבים ומוז ולקח ממנו לר"ך טבילה כיון שנקרא על של עובד כוכבים אכל הממשך כלי לעובד כוכבים ומוז ופרה אין לר"ך טבילה אע"ג דמפקח ליה לתלתודא אי משכתא מניי לענין הא ודאי פשיטא דלא היו מוני:

מגעילין ומטבילין והן טהורין. ללא דוקא מנעיל ואח"כ יטביל אלא אפילו מטביל גרישא דהך טבילה אינה בשלל טומאה דליהו טטובל ושך נידו דאפילו חדשים לר"יין טבילה ותנן גמי סתן שפה והיא טהרה אע"ג דלא טהרה לגמרי שהרי לריכה גיעיל לחמוך רותם אפי' הי מטביל לחמוך זה זונ והא דמי נברייתא מנעילין כרישא משום דמחירא מפני האיסור:

ובולן שנשתמש בהו. למחן דמי מותר נקט שפיר עד שלא יטביל אכל מאן דמי אסור אין לאסור אס נשתמש זו קודם טבילה מיהו איכא למימר גזזור אטו קודם הגעלה וליציין:

דבנתא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

הוא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

והלבנתא ככוסו. היינו כלים שמוחפין בזכר מנפנים אכל אם מוחפין מנבחן וכן כל ען המוחפין סביב נחל מנחן אפילו למ"ד (ו)כל הולך אחר המעמיד אין לר"יין טבילה כיון דאין משתמשין בהו דך המתכת דכלי סעודה האמורים כפרשה היינו שמשמשין בהו: **אבל** שאר"ץ "א. אומר רבינו שמואל ישראל ששאל כלי מישראל חזרו שקנה מעובד כוכבים לר"ך טבילה כיון שאל ליד חיוב טבילה נד ישראל ראשון: **אי** משום דקסבר משכנתא בזבני. וזיין ללא איפשיטא מטיבילין למשכתא נלא ברה וחס י' לו כלי שקנה מן העובד כוכבים המחזיר טבילה יטביל זה עמו וינכך על שניהם והטתן כלי לאומן עובד כוכבים לתקן ואפילו לנאל דאמר אומן קונה בשנה כלי אין לר"ך טבילה כיון דאין שמו עליו ללא הי כמעשה שהיה שהיו הכלים של מדין והמוכר כלי לעובד כוכבים ומוז ולקח ממנו לר"ך טבילה כיון שנקרא על של עובד כוכבים אכל הממשך כלי לעובד כוכבים ומוז ופרה אין לר"ך טבילה אע"ג דמפקח ליה לתלתודא אי משכתא מניי לענין הא ודאי פשיטא דלא היו מוני:

מגעילין ומטבילין והן טהורין. ללא דוקא מנעיל ואח"כ יטביל אלא אפילו מטביל גרישא דהך טבילה אינה בשלל טומאה דליהו טטובל ושך נידו דאפילו חדשים לר"יין טבילה ותנן גמי סתן שפה והיא טהרה אע"ג דלא טהרה לגמרי שהרי לריכה גיעיל לחמוך רותם אפי' הי מטביל לחמוך זה זונ והא דמי נברייתא מנעילין כרישא משום דמחירא מפני האיסור:

דבנתא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

הוא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

והלבנתא ככוסו. היינו כלים שמוחפין בזכר מנפנים אכל אם מוחפין מנבחן וכן כל ען המוחפין סביב נחל מנחן אפילו למ"ד (ו)כל הולך אחר המעמיד אין לר"יין טבילה כיון דאין משתמשין בהו דך המתכת דכלי סעודה האמורים כפרשה היינו שמשמשין בהו: **אבל** שאר"ץ "א. אומר רבינו שמואל ישראל ששאל כלי מישראל חזרו שקנה מעובד כוכבים לר"ך טבילה כיון שאל ליד חיוב טבילה נד ישראל ראשון: **אי** משום דקסבר משכנתא בזבני. וזיין ללא איפשיטא מטיבילין למשכתא נלא ברה וחס י' לו כלי שקנה מן העובד כוכבים המחזיר טבילה יטביל זה עמו וינכך על שניהם והטתן כלי לאומן עובד כוכבים לתקן ואפילו לנאל דאמר אומן קונה בשנה כלי אין לר"ך טבילה כיון דאין שמו עליו ללא הי כמעשה שהיה שהיו הכלים של מדין והמוכר כלי לעובד כוכבים ומוז ולקח ממנו לר"ך טבילה כיון שנקרא על של עובד כוכבים אכל הממשך כלי לעובד כוכבים ומוז ופרה אין לר"ך טבילה אע"ג דמפקח ליה לתלתודא אי משכתא מניי לענין הא ודאי פשיטא דלא היו מוני:

מגעילין ומטבילין והן טהורין. ללא דוקא מנעיל ואח"כ יטביל אלא אפילו מטביל גרישא דהך טבילה אינה בשלל טומאה דליהו טטובל ושך נידו דאפילו חדשים לר"יין טבילה ותנן גמי סתן שפה והיא טהרה אע"ג דלא טהרה לגמרי שהרי לריכה גיעיל לחמוך רותם אפי' הי מטביל לחמוך זה זונ והא דמי נברייתא מנעילין כרישא משום דמחירא מפני האיסור:

ובולן שנשתמש בהו. למחן דמי מותר נקט שפיר עד שלא יטביל אכל מאן דמי אסור אין לאסור אס נשתמש זו קודם טבילה מיהו איכא למימר גזזור אטו קודם הגעלה וליציין:

הוא ביישן. אור"ת דמפוט וסדינין שלנו ששרו זיין נסך אין לר"ך ליישן מדלל קאמר כל לוי פשתן קסם אלף הני כלים שמנו חכמים (ו) שהיו בקיאיין דוקא נבליקין ואין לחלק זיין יין נסך שהוא צו"ן וזיין שאר חיסור רותם שפול על המפוט הכל ין להמיר ככוסין כלי שני כי ודאי ידוע שע"י ככוס גדול שחוצטין כמה וכמה פעמים אי אפשר שלא יאל האיסור ושמן יש לחלק זיין איסור שנבקע לשניו נדבק כל כך כמו שמחלק נפרק התערובת ונחמס דף ע"ט:) **הסבין** שפה והיא שהוריה. נגמרת מוקף לה לחמוך זה זונ וגל דמי לסקין ששטם זה טרפה דסגי נקיותה אכלייתא פרק קמח דהולין (דף ח: ה) ופי' ד"ה (ולת"ל) דלש"י סתן של עובדי כוכבים שבלוע שמונית טובא אכל סתן ששטם זה טריפה מחמת הדם שריק אין השמונית נלע: **מים** שהגדה שובלת. אע"ג דרביעית (סגי להטביל מחמין וליטויות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אכל טבילת כלי מנין חידוש הוא וצעי מ' סאה:

והלבנתא ככוסו. היינו כלים שמוחפין בזכר מנפנים אכל אם מוחפין מנבחן וכן כל ען המוחפין סביב נחל מנחן אפילו למ"ד (ו)כל הולך אחר המעמיד אין לר"יין טבילה כיון דאין משתמשין בהו דך המתכת דכלי סעודה האמורים כפרשה היינו שמשמשין בהו: **אבל** שאר"ץ "א. אומר רבינו שמואל ישראל ששאל כלי מישראל חזרו שקנה מעובד כוכבים לר"ך טבילה כיון שאל ליד חיוב טבילה נד ישראל ראשון: **אי** משום דקסבר משכנתא בזבני. וזיין ללא איפשיטא מטיבילין למשכתא נלא ברה וחס י' לו כלי שקנה מן העובד כוכבים המחזיר טבילה יטביל זה עמו וינכך על שניהם והטתן כלי לאומן עובד כוכבים לתקן ואפילו לנאל דאמר אומן קונה בשנה כלי אין לר"ך טבילה כיון דאין שמו עליו ללא הי כמעשה שהיה שהיו הכלים של מדין והמוכר כלי לעובד כוכבים ומוז ולקח ממנו לר"ך טבילה כיון שנקרא על של עובד כוכבים אכל הממשך כלי לעובד כוכבים ומוז ופרה אין לר"ך טבילה אע"ג דמפקח ליה לתלתודא אי משכתא מניי לענין הא ודאי פשיטא דלא היו מוני:

מגעילין ומטבילין והן טהורין. ללא דוקא מנעיל ואח"כ יטביל אלא אפילו מטביל גרישא דהך טבילה אינה בשלל טומאה דליהו טטובל ושך נידו דאפילו חדשים לר"יין טבילה ותנן גמי סתן שפה והיא טהרה אע"ג דלא טהרה לגמרי שהרי לריכה גיעיל לחמוך רותם אפי' הי מטביל לחמוך זה זונ והא דמי נברייתא מנעילין כרישא משום דמחירא מפני האיסור:

ובולן שנשתמש בהו. למחן דמי מותר נקט שפיר עד שלא יטביל אכל מאן דמי אסור אין לאסור אס נשתמש זו קודם טבילה מיהו איכא למימר גזזור אטו קודם הגעלה וליציין: